

Sygn. akt I C 1397/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wiercińska – Bałaga

Protokolant Renata Bleichert

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2013 r.

w Zgorzelcu

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.

przeciwko W. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. B. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G. kwotę 921,13 zł (dziewięćset dwadzieścia jeden złotych trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 621,13 zł od dnia 01-02-2013 r. do dnia zapłaty,

II. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda.

Sygn. akt I C 1397/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. domagała się wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenia od pozwanego W. B. na jej rzecz kwoty 921,13 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 621,13 zł od dnia 1 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu obejmujących opłatę od pozwu w kwocie 30 zł, opłatę manipulacyjną w wysokości 0,54 zł i kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podała, iż przejęła na podstawie umowy cesji wierzytelności od (...) Spółki Akcyjnej w W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego, a wynikających z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych związanych z zawartą umową abonencką, obejmujących opłaty abonamentowe w wysokości 526 zł, skapitalizowane odsetki ustawowe w wysokości 95,13 zł oraz 300 zł tytułem naliczonych zgodnie z umową dodatkowych opłat.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 11 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie sygn.. akt VI Nc-e 296495/13 nakazał pozwanemu W. B., aby zapłacił stronie powodowej (...) Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu Niestandaryzowanemu Funduszowi Sekurytyzacyjnemu w G. kwotę 921,13 zł z ustawowymi odsetkami od 1 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotą 210,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wobec tego, że po doręczeniu nakazu zapłaty okazało się, że adres pozwanego jest nieznanym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 26.06.2013 r. na podstawie art.505³⁴§1 kpc w zw. z art., (...)§1 kpc w zw. z art.499 pkt 4 kpc uchylił nakaz zapłaty z 11.03.2013 r. w całości i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu.

W odpowiedzi na pozew (protokół rozprawy z 13.12.2013 r.) pozwany W. B. uznał powództwo w całości i zobowiązał się uiszczyć na rzecz powoda dochodzone pozewem należności jeszcze tego samego dnia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

9 czerwca 2000 r. pozwany W. B. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.- poprzednikiem prawnym (...) (...) Spółki Akcyjnej w W. umowę abonencką na świadczenie usług telekomunikacyjnych związanych z dostawą programów telewizyjnych i radiowych w wariantcie (...) przy użyciu urządzenia dekodującego. Pozwany zobowiązał się uiszczać abonament w wysokości 526 zł płatny rocznie z góry. Zgodnie z umową w przypadku rozwiązania umowy przed upływem okresu podstawowego z winy abonenta pozwana zobowiązana była zapłacić operatorowi karę umowną w wysokości nieprzekraczającej przyznanej ulgi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do jej rozwiązania.

(bezsporne)

W związku z rozwiązaniem umowy w okresie podstawowym (...) obciążył pozwanego karą umowną w wysokości 300 zł.

(bezsporne)

Wysokość obciążających W. B. nieuiszczonych opłat abonamentowych za okres trwania powyższej umowy wyniosła ogółem 526 zł, a skapitalizowanych odsetek 95,13 zł.

(bezsporne)

W dniu 30 listopada 2012 r. Canal+ (...) Spółka Akcyjna w W. sprzedała (...) Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu Niestandaryzowanemu Funduszowi Sekurytyzacyjnemu w G. przysługujące jej wierzytelności, w tym wierzytelność w kwocie 916,64 zł wraz z dalszymi należnymi odsetkami wobec W. B.. Strona powodowa o cesji zawiadomiła pozwanego pismem z 7 stycznia 2013 r.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 509 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Obowiązujące przepisy zawierają domniemanie rozporządzalności prawem podmiotowym i tylko w sytuacjach wskazanych przez ustawę można przyjąć istnienie ograniczenia rozporządzalności. Jeżeli zbywca jest podmiotem wielu wierzytelności, nie ma przeszkód, by przeniósł je wszystkie na nabywcę jedną umową. Skutkiem takiej umowy będzie przeniesienie na nabywcę wskazanych w umowie wierzytelności w takim stanie, w jakim one były i przysługiwały zbywcy w chwili dojścia do skutku przelewu. Nabywca wierzytelności wchodzi bowiem w miejsce zbywcy, ze wszystkimi tego konsekwencjami, a zgodnie z art. 516 kc zbywca ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje, w każdym przypadku przelewu o obowiązkach zbywcy wierzytelności względem nabywcy rozstrzyga treść stosunku zobowiązaniowego leżącego u podstaw przelewu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2005 r., sygn. akt II CK 225/05). Przeniesienie praw w ramach konsumenckich stosunków wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, będzie podlegało co do zasady reżimowi przepisów dotyczących przelewu. Zarówno w

doktrynie, jak i w orzecznictwie, przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 kc przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Przy czym poza sporem w niniejszej sprawie jest okoliczność, że pozwany nie dokonywał zapłaty należności z tytułu abonamentu i notę obciążeniową w umówionym terminie, wobec czego operator był uprawniony do naliczania odsetek za nieterminową spłatę, a także podjęcia innych czynności w celu odzyskania należności, w tym także niewątpliwie do dokonania cesji przysługującej mu wierzytelności, a zważywszy, że pozwany w toku prowadzonego postępowania nie kwestionował okoliczności związanych z istnieniem i wysokością zobowiązania wobec powoda stanowiącego przedmiot postępowania, prowadzenie w tym zakresie przez Sąd postępowania dowodowego stosownie do art. 229 kpc było zbędne. Pozwany uznał w całości za zasadne żądania objęte powództwem, a Sąd stwierdził, że to uznanie powództwa przez pozwanego jest dopuszczalne i Sąd jest nim związany (art. 231 §2 kpc), albowiem uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu. Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego. Sąd jest związany uznaniem – art. 213§2 kpc. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 stycznia 1999 r. sygn. akt I ACa 890/98).

Mając na względzie powyższe, Sąd będący związany uznaniem powództwa przez pozwanego uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 921,13 zł z wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 621,13 zł dnia 1 lutego 2013 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc. Przepis ten wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach w myśl art. 5 kc, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Szczególne znaczenie dla możliwości jego zastosowania ma ocena zachowania się stron z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie, jak i jej sytuacja pozaprosesowa (stan majątkowy, szczególna sytuacja zdrowotna i życiowa). Przy orzekaniu o kosztach występuje większa możliwość zastosowania zasad słuszności i jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym Sądu orzekającego. Rozstrzygając o kosztach Sąd wziął pod uwagę postawę pozwanego w procesie, który nie utrudniał i nie powodował jego przedłużania, wyrażał przy tym chęć ugodowego zakończenia sporu, jak również i fakt, że dopiero w niniejszej sprawie dowiedział się on o roszczeniach powoda skierowanych przeciwko niemu, albowiem powód nieskutecznie wzywał go do zwrotu przysługującej mu należności kierując wezwania na nieaktualny adres, pod którym pozwany bezspornie nie zamieszkiwał. Natomiast przy pierwszej czynności procesowej uznał powództwo w całości. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż poniesienie zwrotu kosztów sądowych należnych powodowi z uwagi na wynik sprawy stanowiłoby dlań nadmierne obciążenie, a powyższe okoliczności uzasadniały odstąpienie od obciążania W. B. kosztami na rzecz strony powodowej, zgodnie z zaleceniem nr R(81) 7 dotyczącym środków ułatwiających dostęp do wymiaru sprawiedliwości, przyjętym przez Komitet Ministrów (UE) w dniu 14 maja 1981 r., z których wynika, iż powinno być zasadą, że – z wyjątkiem szczególnych okoliczności – strona wygrywająca otrzymuje od strony przegrywającej zwrot sum rozsądnie wydatkowanych na koszty postępowania i honoraria adwokackie (cyt. ze Standardy Prawne Rady Europy. Zalecenia, Tom IV, Sądownictwo, Warszawa 1998, s. 215).